

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Epistola VI. Leonis Papae IX. Ad Michaellem Constantinopolitanvm
Archiepiscopvm. Gratulatur ei, quod Graecos Latinis conciliare studeret.
Arguit eum, tum quod patriarchas Alexandrinum & Antiochenum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

EPISTOLA VI.

LEONIS PAPÆ IX.

AD MICHAELEM CONSTANTINOPOLITANVM
ARCHIEPISCOPVM.

Gratulatur ei, quod Græcos Latinis conciliare studeret. Arguit eum, tum quod patriarchas Alexandrinum & Antiochenum suæ potestati subiicere conaretur, tum quod vniuersalis patriarchæ nomen sibi vsurparet, & Romanam ecclesiam, quæ in azymis sanctum eucharistiæ sacrum conficiat, damnaret. Probat Christum in azymo consecrasse.

*Leo episcopus seruus seruorum Dei dilecto confratri Michaeli
Constantinopolitano archiepiscopo.*

SCRIPTA tuæ honorandæ fraternitatis tandem ad nos peruenerunt, in quibus ad maxime necessarium, omnibusque Christi fidelibus amplectendum bonum concordia & vnitatis exhortari studeas: quatenus post nimium longas & perniciosas discordias, filia ex propriæ matris reconciliatione exultet. Ad quod utique te prouocantem & præmonentem tanto promptius auscultare cupimus, quanto vigilantius animaduertimus hanc solam esse propriam & specialem virtutem piorum atque sanctorum: cum ceteræ virtutes bonis & malis esse possint communes, Domino sic præmonstrante: *In hoc cognoscent omnes quia mei estis discipuli, si dilectionem habueritis adinuicem.* Ioan. 13. Et de illo quo Paulo protestante: *Pacem sequimini cum omnibus, & sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum.* Hebr. 12. Vnde plurimum tuæ fraternitati congratulamur in Domino, quoniam summum desiderium nostrum tua industria anticipasti: quod utique si aliquo frigore caritatis pigritareis exequi, nostra debueras solertia præueniri: nos enim, iuxta præfatum Apostolum, si fieri potest, cum omnibus hominibus pacem habere peroptamus, quanto magis ergo tecum, quem videmus ecclesiæ Dei valde vtilem & necessarium posse fore ministrum, si non transgredi laboraueris terminos quos patres nostri posuerunt? Et quia Christiana perfectionis est pacificum esse, etiam cum inimicis

Concil. Tom. 25.

Nnn

pacis, spe correctionis, non consensu malignitatis, tanto sollicitius debemus omnes occasiones scandalorum de medio tollere, quanto tenacius optamus pacis amicos retinere. Plurima autem ex tua fraternitate intolerabilia rumor iam diu pertulit ad aures nostras, quæ nos partim, quia incredibilia videbantur, partim, quia nulla facultas inquirendi talia concedebatur, indiscussa hucusque reliquimus. Denique diceris neophytus, & non gradatim profiluisse ad episcopale fastigium, quod nullatenus esse faciendum &

1. Tim. 3.

Apostolus edocet, & venerabiles Canones interdicit. Hinc noua ambitione Alexandrinum & Antiochenum patriarchas, antiquis suæ dignitatis priuilegiis priuare contendens, contra omne fas & ius tuo dominio subiugare conaris. Quod quanto tuo periculo tentes, omnibus sanæ mentis patet; quandoquidem vana gloria & pompa sæculari elatus, consilium diuinitatis antiquum super stabilitamento columnarum suæ ecclesiæ* contendis, quasi ex fallacibus diuitiis præiudicium facturum illi, qui cum vere & singulariter diues esset, pauper pro nobis factus, delegit suæ temporali natiuitati opidulum, & speluncæ diuersorium, non quodlibet regum palatium. Cuius exempla quisquis horret, ad sortem illius pertinet, qui tunc per se, nunc autem per suos satellites, dicere audet: *Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo. Sed non cogitationes meæ, cogitationes vestræ: neque via meæ, via vestræ, dicit Dominus: qui dispergit superbos in furore suo, & respiciens omnem arrogantem humiliat, & exurgit ut non præualeat homo, in cuius conspectu non est Deus. Ne enim superbia propter altitudinem suam se coniunctam putaret Deo, dicit Psalmista: Alta a longe cognoscit excelsus Dominus. Vnde per semetipsum testatur: Quod altum est hominibus, abominabile est apud Deum. Qualis vero & quam detestabilis atque lamentabilis est illa sacrilega vsurpatio, qua te vniuersalem patriarcham iactas vbique & scripto & verbo, cum omnis Dei amicus huiusmodi hæcenus horruerit honorari vocabulo? Et quis post Christum conuenientius posset insigniri hoc vocabulo, quam cui dicitur diuina voce: Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam, &c. Verumtamen quia ille non inuenitur vniuersalis apostolus dictus, quamuis princeps apostolorum sit con-*

*Hic desig-
nate
aut ali-
quid eius
modi.*

Isa. 14.

Isa. 55.

Psal. 137.

Luc. 16.

Matth. 16.

stitutus, nullus successorum eius tam prodigioso præno-
mine consensit appellari penitus, licet magno Leoni præ-
decessori nostro, & successoribus ipsius, hoc sancta decre-
uerit Calchedonenſis Synodus. Nempe animaduertebant
non eſſe amicum ſponſi, qui pro ſponſo vellet amari: quin
potius paranympum & lenonem antichriſti, qui aduer-
ſatur & extollitur ſuper omne quod dicitur Deus, aut
quod colitur. Ecce ille Ioannes veſter, cuius veſanæ adin-
uentionis adhuc heredes permanetis, qui, ſecundum Pſal-
miſtam, per vos adhuc vocat nomina ſua in terris ſuis, cum
interiit non ſumpſit omnia, neque deſcendit cum eo glo-
ria eius ad infernum: quia cum in honore eſſet, non intel-
lexit. Ipſe a beatiffimis pontificibus Pelagio & Gregorio
ſucceſſoribusque eorum pro hac insolentia anathemati-
zatus, in ſua pertinacia irreuocabilis periit, iamque per
quadraginta & quādringentos annos ſuæ contumaciæ ſe-
quaces præcipitare non ceſſauit. Quibus quid profuit ſu-
perbia, & diuitiarum iactantia quid contulit? *Transferunt*
omnia velut umbra. Quid denique prodeſt homini, ſi totum mun-
dum lucretur, animæ vero ſuæ detrimentum patiatur? Et quo-
modo animas pro fratribus habetis ponere, qui inane no-
men, & vniuerſam eccleſiam ſcandalizans, dedignamini
deponere? Reſiſce ergo (rogamus) ab hac inſania, ne
illius conſors tu quoque, quod abſit, ſias, de quo dicitur:
Omne ſublime videt, & ipſe eſt rex ſuper vniuerſos filios
ſuperbiæ. Illud autem quis non ſtupeat, quod poſt tot
ſanctos & orthodoxos patres, per mille & viginti a paſ-
ſione Saluatoris annos, nouus calumniator eccleſiæ La-
tinorum emerſiſti, anathematizans omnes, & publicam
perſecutionem excitans, quicumque participarentur ſa-
cramentorum ex azymis? Quam præſumptionem tuam
& fama nobis obtulit, & literarum ſub nomine tuo ad
Apulos datarum textus manifeſtauit, quæ violenter ad-
ſtruere conantur fermentatum panem fuiſſe, quo Do-
minus apoſtoliſ ſuis corporis ſui myſterium in cœna com-
mendauit. Quod omnino falſum eſſe ex vtroque teſta-
mento facillime deprehenditur: quia qui non venerat
ſoluere legem, ſed adimplere, iuxta ipſius legis præceptum,
ex azymis & vino vetus paſcha adimpleuit, & protinus
ex azymis & vino nouum, ſicut aperte Lucas narrat, diſci-

Concil. Tom. 25.

Nnn ij

Pſal. 43.

Pelagius II.
epiſtola 1.
Sanctus
Gregorius
epiſtolarum
lib. 6. epiſt.
4. & libro
7. epiſt. 30.

Sap. 5.

Matth. 16.

Iob 41.

Exod. 12. pulis tradidit. Neque enim totis octo diebus illis fermentatum apparebat in omnibus finibus Israel, & apud quemcumque inueniebatur, peribat anima eius de populo suo. Quod si in cœna Domini Iesu apparuisset, aut ipse seu discipuli eius quoquo modo gustassent, iuste sicut præuicatoris legis perirent, nec ipse Dominus diceret suis infidiatoribus: *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Nec esset opus falsos testes ad perdendum eum quærere, cum hoc solo perderetur iuste. Sed qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius, quod passurus discipulis mandauit, euidenter per Apostolum, in quo loquebatur, commemorans, inquit: *Epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiae, sed in azymis sinceritatis & veritatis. Denique modicum fermentum totam massam corrumpit.* Vbi cumque autem corruptio, ibi procul dubio naturæ deterioratio, & alicuius vitii susceptio.

Porro nostrum pascha ideo nouum dicitur, quia illud vetus præceptum est Israelitis in memoriam suæ egressionis ex Ægypto: istud vero Christianis in memoriam dominicæ passionis, qua ad Patrem transiuit ex hoc mundo. Sed quia tam de his, quam de aliis, quibus nos calumniaris, latius a nostris nuntiis per alia scripta nostra, quæ deferunt, instrueris; hic breuiter attigisse sit satis. Discat autem fraternitas tua saltem admonita caute & humiliter loqui, ne aliquando Dominus dicat & tibi: *Ex abundantia cordis os loquitur.* Scripsisti siquidem nobis, quoniam si vna ecclesia Romana per nos haberet nomen tuum, omnes ecclesiæ in toto orbe terrarum haberent per te nomen nostrum. Quid hoc monstri est, frater carissime? Romana ecclesia, caput & mater ecclesiarum, membra & filias non habet? Et quomodo potest dici caput aut mater? Credimus enim propter quod & loquimur atque constanter profiteamur: Romana ecclesia adeo non est sola, vel, sicut tu putas, vna, vt in toto orbe terrarum quæcumque natio dissentit superbe ab ea, non sit iam dicenda vel habenda ecclesia aliqua, sed omnino nulla: quin potius Conciliabulum hæreticorum, aut Conuenticulum schismaticorum, & synagoga satanæ. Videris dicere illud sancti Elia, tunc præsumptis de se: *Relictus sum ego solus.* Sed audi quid ille audiuit a Domino: *Reliqui mihi septem millia virorum.*

1. Reg. 19.

Quiesce, quiesce iam, venerabilis frater, ab his superstitionibus, ne illud Salomonis in te dicatur: *Sunt qui se diuites* Prov. 13. *affectant, nihil habentes.* Simillimum nempe hoc est diabolicæ arrogantia, qui regna mundi a Conditor omnium facta putans sua esse, dixit illi: *Hæc omnia tibi dabo.* Igitur Matth. 4. hinc iam ad cor redeatur, & tam perniciofa scandala de medio tollantur, & tunc, secundum Psalmistam, *Loquetur* Psal. 84. *Dominus pacem in plebem suam, & super sanctos suos, & in eos qui conuertuntur ad cor.* Nam nos cum pertinacibus & in errore suo permanentibus pacem aliquam habere non possumus, ne operibus malignis communicemus: quia nec Dominum Christum alicubi talia fecisse inuenimus: cum etiam in natiuitate ipsius angeli pacem annuntiauerunt solummodo bonæ voluntatis hominibus. Qui etiam oculum scandalizantem eruendum, manum vel pedem scandalizantes abscindendos insinuat.

Cessent ergo hæreses & schismata, & diligentibus legem Dei iam non erit scandalum, sed pax multa. Quicumque gloriatur Christiano nomine, cesset Romanam sanctam & apostolicam ecclesiam maledicere & laceßere: quia frustra patremfamilias honorat, quisquis eius uxorem exhonorat. Et frustra matrisfamilias caput & faciem magnificat, qui minimos filiorum eius impugnans, tamquam digitos pedum illius conculcat. Vnde in Ecclesiastico dicitur: *Quam malæ est famæ qui fugit patrem: &* Eccles. 3. *est maledictus a Deo qui exasperat matrem.* Et in Prouerbiis: *Oculum qui subsannat patrem, & despicit matrem, effodiant eum* Prov. 30. *corni de torrentibus, & comedant eum filii aquilæ.* Confidimus tamen ex diuina pietate, quod ab his innoxius aut correctus inuenieris, aut certe admonitus cito corrigeris. Quod dum fuerit effectum, pax nostra iam ad nos non reuertetur, sed super te requiescet, ceu super pacis filium: & regnabit inter nos germana caritas, de corde puro & conscientia bona, & fide non ficta: nec necesse habebis nobis supplicare, sed iubere. Super hæc, sicut cœpisti, collabora, vt duo maxima regna connectantur pace optata. Orantem pro nobis tuam honorabilem fraternitatem sancta Trinitas in perpetuum conseruet. Data mense Ianuario, indictione VII.